

Новікова Наталя Володимирівна

к.с.г.н., доцент

Херсонський державний аграрно-економічний університет

м. Херсон

ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС ТА ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ

Основною формою реальних інвестицій є інноваційні інвестиції, які реалізуються в процесі інноваційної діяльності підприємства. В цілому, у відношенні змісту цього поняття у фахівців існують два підходи: широкий та вузький. Класичним поняття Інновація вважають формулювання яке дав австрійський економіст І. Шумпетер ще у 1913 р [1, с. 50]. В роботі «Теорія економічного розвитку» розуміння цього процесу як такого, що складається з п'яти основних варіантів:

1. введення нового товару (товару, з яким не знайомий споживач, або товару нового виду);
2. впровадження нового методу виробництва продукції (раніше не використовувався в даній галузі промисловості);
3. відкриття нового ринку, на якому дана галузь промисловості даної країни не була представлена;
4. завоювання нового джерела сировини та напівфабрикатів;

Інноваційний процес це сукупність неперервно здійснюваних у просторі і часі якісно нових прогресивних змін, які носять назву процесів впровадження нової техніки.

Інноваційний процес в АПК охоплює весь комплекс відносин виробництва та споживання та представляє собою період від зародження ідеї до її конкретної реалізації (тобто, фундаментальні дослідження, прикладні дослідження, розробка і проектування, освоєння, промислове виробництво, маркетинг, збут) [2, с. 60].

Інноваційний процес у різних сферах діяльності внаслідок розвитку науково-технічного прогресу може проходити різні щодо тривалості й витратам етапи. У виробничому (інвестиційному) середовищі в АПК цей процес проходить такі стадії:

- 1) сертифікація (патентування) ідеї:
- 2) наукове й техніко-економічне обґрунтування нового продукту або технології;
- 3) експериментальне освоєння зразків:
- 4) доведення до промислового виробництва;
- 5) одержання нового продукту у необхідному обсязі для його комерціалізації. Вищезазначене дозволяє розрізнити три форми інноваційного процесу:
 - простий внутрішньоорганізаційний (натуральний);
 - простий між організаційний (товарний);
 - розширений.

Простий внутрішньоорганізаційний забезпечує створення й використання нововведення у межах однієї організації.

Простий міжорганізаційний - передбачає відокремлення функцій створення й виробництва нововведення від функції його споживання. Це означає, що воно стає предметом купівлі-продажу [3, с. 148].

Розширений - знаходить свій вираз у появі нових виробників нововведення, у порушенні монополії виробника-початківця, що сприяє через взаємну конкуренцію удосконаленню споживчих якостей товару.

Сьогодні в АПК головними цілями науково-технічного та інноваційного розвитку є:

- підвищення ролі наукових та технологічних факторів у подоланні кризових явищ у соціально-економічному розвитку України;
- створення ефективних механізмів збереження, розвитку та ефективного використання національного науково-технологічного потенціалу;
- енергозбереження;-
- технологічне переобладнання і структурна перебудова виробництва з метою нарощування випуску товарів, конкурентоспроможних на світовому та внутрішньому ринках;
- збільшення експортного потенціалу за рахунок наукоємних галузей виробництва, зменшення залежності економіки від імпорту;
- організаційне включення інноваційних факторів до соціально-економічного розвитку держави;
- відродження творчої діяльності винахідників та раціоналізаторів виробництва;
- розвиток людини як особистості, збереження та захист її здоров'я.

Список літератури

1. Арсеньєва Л.Ю. Технологія ресторанної продукції функціонального призначення: НУХТ, 2011. 137 с.

2. Борисова О. В. Показники ефективності інноваційної політики підприємств ресторанного господарства . Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг: [зб. наук, праць]. Харків: ХДУХТ, 2019. С.72–77.

3. Джурик Н.Р. Основи технології продукції закладів ресторанного господарства: навчальний посібник. Вид. друге. Львів: Ліга-прес. 2012. 358 с.